

TAMMI

CHRISTOPHER
PAOLINI



MURTAGH

MURTAGH



WORLD OF ERAGON

CHRISTOPHER PAOLINI

Suomentanut
Taimi Tornikoski

TAMMI • HELSINKI

CHRISTOPHER PAOLINI

WORLD OF ERAGON

Eragon

Esikoinen

Brisingr

Perillinen

Murtagh

Kulkuri, noita ja lohikäärme

INFINITUM-SARJA

Infinitum. Tähtien meri, osat 1 ja 2

Englanninkielinen alkuteos *Murtagh* ilmestyi Yhdysvalloissa 2023

This translation by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Text copyright © 2023 by Christopher Paolini

Jacket art copyright © 2023 by John Jude Palencar
Map art and interior illustrations copyright © 2006, 2023 by Christopher Paolini

All rights reserved. Published in the United States by Alfred A. Knopf,
an imprint of Random House Children's Books, a division of
Penguin Random House LLC, New York. Knopf, Borzoi Books,
and the colophon are registered trademarks of Penguin Random House LLC.

By arrangement with Writers House LLC, New York and Ia Atterholm Agency, Sweden



Suomenkielinen laitos © Taimi Tornikoski ja Tammi, 2024
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-5874-4



VROENGARD

POHJINEN MERI



NARDA

ANORAJOKI

CEUNON

YAZUAK
NIMORJOKI

DARET

FLĀM

DJ WELDENVARDEN

MARNA

GIL'EAD

SELVÄRINKAVIURISTO

TEIRM

WOODARKJÄRVI

BULLRIDGE

TOARKJOKI

RANROJKI

KUASTA

URU'BAEN

FASALOFT

DRAS-LEONA

LEONAJÄRVI

HARMAA NUMMI

HADARACIN
AUTIOMAA

VALTAKUNNAN
KARTTA
ALAĞAĒSIASTA

RAUTAKALLIOT

BELATONA

IJETOKI

EASTCROFT
MELIAN

FURNOST

HOPEAMETSÄ

FEINSTER

KANTOS

TUDOSTEN

BEIRLAND

NIA

PALAVAT TASANGOT

EIAM

LETTO

ARDUKHS

DAUTH

KITHRI

SURDA

PETROVVA

HRUNJOKI

LITHGOW

ABERON

ILLIUM

UDEN

PARLAM

ETELÄINEN MERI



*Omistettu perheelleni – kuten aina.
Sekä niille, jotka seisovat ulkona katselemassa sisään.*

SISÄLLYS

Alkusanat	15
-----------	----

OSA I: CEUNON

I Akanvakka	23
II Sievoinen syöminki	36
III Miekka ja haarukka	56
IV Neuvottelu	71
V Lohikäärmeen lento	88

OSA II: GIL'EAD

I Vihollisen mailla	111
II Kysymyksiä kissalle	130
III Haudan haamut	148
IV Kalajuttuja	168
V Mutakita	188
VI Työn raskaan raatajat	199
VII Valheita puolustamassa	213
VIII Naamiot	230
IX Sotilaan asussa	242
X Hiljaa hiivitään...	259

XI	Kivinen ovi	265
XII	Pimeyden polut	277
XIII	Kissan kohtaaminen	294
XIV	Äly älyä vastaan	315
XV	Takkulaatikko	328
XVI	Jälkeenpäin	335
XVII	Maanpako	351

OSA III: NAL GORGOth

I	Kylä	381
II	Bachel	393
III	Piitorni	412
IV	Unia ja enteitä	425
V	Uskontunnustuksia	434
VI	Varishovi	447
VII	Miekka ja torahammas	460
VIII	Äidin armo	475
IX	Viimeinen pisara	484
X	Maa järkkyy	496
XI	Odottavan aika	507
XII	Unien kauhea kaivo	516
XIII	Painajainen	531
XIV	Uvek	542
XV	Hävytys	551

XVI	Valveunia	558
XVII	Sirpaleita	568
XVIII	Vailla vikaa	579
XIX	Valintoja	594
XX	Qazhqargla	606
XXI	Uskonkysymys	618
XXII	Musta savu	637
XXIII	Tuulta ja liekkejä	653
XXIV	Grieve	664

OSA IV: OTH ORUM

I	Pimeyden olennot	683
II	Kurjuudesta vapauteen	697
III	Silmähän myrskyn	705
IV	Islingr	724

OSA V: JÄLLEENNÄKEMINEN

I	Hyväksyntä	739
---	------------	-----

LIITTEET

	Sanasto	769
	Jälkisanat ja kiitokset	774



WORLD OF ERAGON

Alkusanat



Katso: Alagaësin maa – sen lakeudet ja viheriöt, sen monet salat. Näe suunnattomat, tähtiä tavoittelevat vuoret, mittamattoman laajat metsät kuin meren aavat, karuiksi korventuneet aavikot ja monet muutkin kolkat. Kohtaa monenkirjavat kansat sitkeistä ihmisistä salojen haltioihin, maan syvyyksissä asustaviin kääpiöihin ja kamppailun karaisemiin urgaleihin. Sekä ennen muuta lohikäärmeisiin, noihin mahtaviin, kauniisiin olentoihin, joiden loisto on ikiaikainen.

Viimeisen vuosisadan ajan kuningas Galbatorix hallitsi hirmuvaltiaana suurinta osaa ihmisten asuttamista maista ja herätti kauhua myös muissa heidän rinnallaan asuvissa kansoissa. Hänen käskystään lohikäärmeiden laji nujerrettiin ja heidät hävitettiin maailmasta, kunnes jäljellä oli enää kourallinen.

Ne urheat, jotka vastustivat Galbatorixia, pakenivat syrjäseuduille ja alkoivat käyttää itsestään nimitystä *warden*. Siellä he asustivat, ja voitto alkoi näyttää toivottomalta, kunnes ihmiskoika Eragonille kuoriutui lohikäärme Saphira.

Yhdessä he marssivat viisaan lady Nasuadan johdolla Galbatorixin valtakuntaa vastaan.

Nyt kuningas on saanut surmansa, hänen kukistamiseksi käyty sota on päättynyt ja maata on alettu uudistaa.

Eletään toivon ja muutoksen aikaa – mutta rauhan vallitessakin varjot ovat liikkeellä. Alagaësin syrjäseuduilla kuis-kitaan merkillisistä sattumuksista, ja yksi mies yrittää selvittää niistä totuuden...

*Jäädäkö silmähän myrskyn,
vai halkoako pirstaleiksi?
Kysymys tuo viisaitakin
askarruttaa. Suureks' kasvaa
haapa lailla jylhän tammen.
Kunnia vaatii, velvollisuus käskee,
rakkaus viettelee, vaan mielen pinta pitää.*

– Pulmallisuudet 14–20
Atten Punainen

CEUNON



KEUNON



MYRSKYSAARI

FUNDORINLAHTI





Akanv akka

Menetkö yksin?

Murtagh vilkaisu Thornia kysyvästi. Punainen lohikäärme istui kyyryssä hänen vieressään kalliolla, jolle he olivat laskeutuneet. Thornin suomet kimmelsivät iltahämärässä himmeämpinä ja muistuttivat hiilloksen tukahdutettuja kekäleitä, jotka tuulenhenkäys voisi leimauttaa takaisin loistonsa.

”Mitä? Sinäkö lähtisit kanssani?”

Thorn virnisti petomaisesti ja väläytti teräviä valkoisia hampaitaan, joista jokainen oli pitkä kuin tikari. *Miksen? Meitä pelätään jo. Huutakoot ja kipittäkööt pakoon, kun tulemme.*

Lohikäärmeen ajatukset kumisivat Murtaghin mielessä kellon lailla. Hän pudisti päätään ja irrotti miekkansa Zar’rocin vyöltään. ”Siitähän sinä varmaan pitäisit?”

Thorn avasi kitaansa entisestään ja lipoi karkealla kielellään leukapieliään. *Voi olla.*

Murtagh saattoi kuvitella Thornin vaanimassa kapealla kujalla, viistämässä rakennusten seiniä panssaroiduilla hartioiduillaan ja pirstomassa parruja, räystäitä ja ikkunaluukkuja samalla, kun kansa pakeni hänen tieltään. Hän tiesi myös, mitä odotti lopussa: tulta, verta ja maahan murskattu tuhon kehä.

”Sinun lienee paras odottaa täällä.”

Thorn leväytti samettisia siipiään ja päästi kurkustaan syvän yskäisyyn – hänen tapansa nauraa. *Ehkä voisitkin vaihtaa*

magian avulla suomujeni väriä ja esittäisimme Eragonia ja Saphiraa. Se vasta olisi kunnon hupia.

Murtagh tuhahti laskiessaan Zar'rocin kuivalle ruohomättäälle. Hän oli yllättynyt huomattessaan, että Thornilla oli pureva huumorintaju. Sitä oli ollut vaikea huomata silloin, kun heidät oli sidottu toisiinsa, mikä oli johtunut osin Thornin nuoresta iästä ja osin... ulkoisista asiainloista.

Hetkeksi Murtagin mieli synkistyi.

Eikö? No jaa, jos muutat mieltäsi –

”Kerron sinulle heti.”

Mmm. Thorn tökkäsi miekkaa kuononsa kärjellä. Ottaisitpa edes mukaan torahampaasi. Kyntesi. Terävän tuskantuottajasi.

Murtagh tiesi, että Thorn oli hermostunut – niin oli aina, kun hän lähti pois, vaikka edes pieneksi hetkeksi. ”Älä huoli. Pärjään kyllä.”

Lohikäärme päästi sieraimistaan kalvakan savutuprahduksen. *En luota siihen hainkitaiseen hiippariin.*

”Minä en luota keneenkään. Paitsi sinuun.”

Ja tiettyyn naiseen.

Murtagh kavahti mennessään tutkimaan Thornin kupeella roikkuvia satulalaukkuja. Hänen mieleensä välähti kuvajainen Nasuadan manteliselästä. Poskipäistä. Hampaista. Pienistä osasista, jotka eivät riittäneet kuvaamaan kokonaisuutta. Nasuadan tuoksun muistoon liittyi voimakas suru ja kaiho – kipeä kaipuu entisestä mahdollisuudesta, jota ei enää voinut saavuttaa.

”Niin.” Hän ei olisi kyennyt valehtelemaan Thornille, vaikka olisi halunnut. Heidän siteensä oli liian tiivis sellaiseen.

Lohikäärme vaihtoi ystävällisesti aihetta johonkin turvallisempaan. *Luuletko, että Sarros on vainunnut jotain kiinnostavaa?*

”Parempi vain, jos ei.” Murtagh kaivoi satulalaukusta ruskean nyörikerän.

Entä jos on? Lennämmekö suoraan myrskyyn vai pois päin siitä?
Murtaghin suu vääntyi ohueen hymyyn. ”Se riippuu myrskyn rajuudesta.”

Emme ehkä tiedä sitä ennalta. Tuuli voi johtaa harhaan.

Hän mittasi kerästä pätjän nyöriä. ”Silloin jatkamme nuuskimista, kunnes asia selviää.”

Hmm. Kunhan voimme silti tarpeen tullen vaihtaa suuntaa.

”Sopii toivoa.”

Thornin lähempi silmä – syvällä kuopassaan oleva rubiini, jossa leiskui raivokas sisäinen palo – pysyi nauliutuneena Murtaghiin, joka leikkasi nyörin irti ja sitoi sillä Zar’rocin väsitimen vyöhön ja huotraan, jottei verenpunainen miekka pääsisi liukumaan irralleen. Sitten hän pani miekan satulalaukuun, jossa se pysyisi turvallisesti piilossa, ja palasi takaisin Thornin eteen.

”Palaan ennen aamua.”

Thorn kyyristyi lonkkiensa varaan kuin varautuen iskuun. Hän kuopi maata käyrillä kynsillään kuin valtava peittoa kynsivä kissa, ja pikkukivet paukkuivat ja räjähtivät rikki pedonkynsien välissä. Lohikäärmeen rinnasta kuului matala hyminä, joka muistutti melkein valitusta.

Murtagh laski kätensä Thornin rosoiselle otsalle ja yritti parhaansa mukaan herättää hänessä tyyneyttä ja itsevarmuutta. Thornin mielenmaiseman perukoilla kajahtelivat huolen synkeät sävyt.

”Pärjään kyllä.”

Jos tarvitset minua –

”Tulet heti paikalle. Tiedän.”

Thorn koukisti kaulaansa ja lakkasi liikuttamasta kynsiään. Murtagh tunsi hänen mielessään kovaa, joskin haurasta määrätietoisuutta.

He ymmärsivät toisiaan.

PETTURI. HYLKIÖ. ETSIJÄ. SANKARI.

Maailma on muuttunut vaaralliseksi Murtaghille ja hänen lohikäärmeelleen Thornille. Julma kuningas on syösty vallasta, mutta Murtagh ja Thorn joutuvat kärsimään seuraukset vastentahtoisesta osallisuudestaan kuninkaan tuhoisaan valtakauteen. Nyt he elävät vihattuina ja eristyksissä yhteiskunnan ulkopuolella.

Valtakunnassa liikkuu hurjia huhuja, ja Murtagh aistii, että Alagaësin varjoissa vaanii pahuus. Näin alkaa taival tuntemattomaan: kaksikon on etsittävä käsiinsä arvoituksellinen noita ja päihitettävä hänet oveluudessa.

Christopher Paolinin koko maailman valloittanut Eragon-sarja saa jatkoa, kun lukijoiden suosikkiahmo lähtee jännittävään seikkailuun. Lohikäärmeratsastajan on löydettävä elämälleen merkitys maailmassa, joka on kääntänyt hänelle selkänsä. *Murtagh* on täydellinen ensisukellus Eragonin maailmaan... tai ilahduttava paluu vanhojen tuttuun pariin.



www.tammi.fi

N84.2

ISBN 978-952-04-5874-4

Kannen kuva: John Jude Palencar